

ሥርዓተ ኣምልኮ ዘኣርቶዶክስ ተዋሕዶ

የዘመነ ክረምት ሰባተኛ ሰንበት (እሁድ)

የቃሉ ትርጉሜ ስርዓተ ክርመ፣ ከረመ ካለው የግእዝ ቃል የተገኘ ሲሆን ትርጉሜውም ወርታ ዝናም፣ ወርታ ነጐድጓድ፣ ዘመነ ባሕር፣ ዘመነ ኦሮሳግ፣ ዘመነ ጠል፣ ዘመነ ደመና፣ ዘመነ ሙብረቅ ማለት ነው። የክረምት ዘመን ከሰኔ ፳፮ እስከ መስከረም ፳፮ ቀን ድረስ ነው።

የዕለቱ ምስባክ

ሐወጽካ ለምድር ወኣርወይካ
 ወኣብዛነቱ ለብዕላ
 ፈለገ እግዚአብሔር ምሉዕ ማያተ

ምድርን ጎበኘሃት አጠጣሃትም
 ብልጥግናዋንም እጅግ አበዛህ
 የእግዚአብሔር ወንዝ ውሃን የተመላ ነው

መዝ ፳፱፻፱

ወንጌል፡ ማቴ ፳፯፻፳፯-ፍጻሜ
 ቅዳሴ፡ የጌታችን (ነአኩተክ)

የዕለቱ ትምህርት

ባሕርና ነፋስ የሚታዘዙለት ይህ ማነው?

በጊዜ ቅዳሴ የተነበበው ቃለ ወንጌል ሰፊ ልዩ ልዩ ታሪኮችን እና ትምህርቶችን የያዘ ነው። ከቁጥር ፩-፳፪ ያለውን አጠር አጠር አድርገን እንመለከተውና ከቁጥር ፳፪-፳፯ ያለውን አብራርተን እንማረዋለን። ከቁጥር ፩-፱ መድኃኒታችን የተራራውን ስብከት ሰብኮ ሲመለስ ብዙ ሕዝብ ተከተለው፤ በብዙው ሕዝብ መካከል ለምጻም ሰው ነበርና ቀርቦ «ጌታ ሆይ ብትወድንጸ» አለው። ለምጻሙ ወዲያውኑ ነጻ፤ ጌታም ሙሴ እንዳዘዘ መንጻትህን ለካህን አሳይተህ መባህን ለቤተ እግዚአብሔር አቅርብ እንጂ ለማንም አትናገር አለው።

ለምጽ በኃጢአት ምክንያት የሚመጣ የኃጢአት መገለጫ መሆኑን ሁላችን እናውቃለን። በሥጋችን ላይ በእግዚአብሔር ቸርነት ባይታይም ውስጣችንን ግን እንደ ለምጽ የመታ፤ ነፍሳችንንም ያቆሰለ፤ የኃጢአት ለምጽ ሁላችን እንዳለብን እውን ነው። መድኃኒቱም ወደ ጌታ መቅረብና ግሩምና ድንቅ

የዕለቱ የቅዱስ ያሬድ መዝሙር ርዕስ

«አርውዮ ለትለሚሃ»
 «ትልምዋን አርካው»

በቅዳሴ ሰዓት የሚነበቡ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች

	ንባብ	አንባቢ
1	፩ኛ ቆይ ፪፻፩	ዲያቆን (ገባሬ ሰናዩ)
2	ያዕ ፫፻፩-፱	ዲያቆን (ንፍቅ ዲ.)
3	የሐዋ ሥራ ፳፰፻፲፯-ፍጻሜ	ረዳቱ ቄስ (ንፍቅ ካህን)

አድርገው ያለ ኃጢአት በሠሩን በመድኃኒታችን እጆች መዳሰስ ነው። «በስግደት በአምልኮት ልታነጸኝ ትችላለህ?» እያለች ከኃጢአት ለመለቀቅ የምትወድቅ የምትነሳውን ነፍስ እግዚአብሔር አይንቅም። እጁን ዘርግቶ ያድናታል እንጂ። «ከመዳን አላጠረችም፤ ጆሮውም ለመስማት አልደነቆረችምና» (ኢሳ ፶፱፻፩-፪)። የዳነችም ነፍስ በምስጋና መባዋን ይዛ በአገልጋዮቹ ፊት ያለ ፍርሃት ወደቤቱ ገባች። ከዳኑት ሕብረትም ትቆጠራለች። እርስዎም ድነዋልን? ነጽተዋልን? ተቀድሰዋልን? መባዎትስ ተቀባይነት አለውን? ለአበው ቀሳውስት ራስዎን አሳይተዋልን? ወይስ ለምጽን ለመጋረድ እየጣሩ ነው? ኃጢአት በሰው ድካም የሚጋርድ ስላልሆነ ወደ ፈጣሪዎት ይቅረቡ ያብራሉዎትማል።

ከቁጥር ፭-፲፫ መድኃኒታችን ወደ ቅፍርናሆም ሲገባ አንድ መቶ አለቃ መጥቶ «ብላቴናዬ ስለታመሙብኝ ሸባ ሆኖ በመሰቃየት ላይ ነው ያለው እባክህ አድንልኝ» አለው። «ለማስተናገድ የበቃሁ አይደለሁም እኔ ደካማና ተራ ሰው ነኝ። ነገር ግን እኔ ከበታቼ ያሉትን ወታደሮች እንደፈቀድኩ እንደማዛቸው አንተም በቃልህ ብታዝ ደዌ ከልጄ ይርቃል፤ ልጄም ይድናልና፤ በቃልህ እዘዝልኝ» አለው። ጌታም በእምነቱ ተደንቆ ከአብርሃም ልጆች ይልቅ ከአሕዛባዊው መቶ አለቃ ያለው እምነት ገርሞት ከቁጥር ፲፩-፲፪ ያለውን ቃል ተናገረ እና መቶ አለቃውን ሂድ ወደ ቤትህ እንዳመንክ ይሁንልህ አለው። ብላቴናውም በዚያች ሰዓት ተፈወሰ።

ባሕርና ነፋስ የሚታዘዙለት ...

የዘመነ ክረምት ሰባተኛ ሰንበት (እሁድ)

አንባቢ ሆይ፤ የመቶ አለቃውን ትህትና እና እምነት ተመለከትክን? ቤቱ ለአንተ የሚሆን አይደለም አለ። ትህትና እና እምነት ያላት ነፍስ ጥያቄ አይወድቅም። መቶ አለቃው ጥበቡ በተሞላበት ሁኔታ ያቀረበው የትህትና እና የተነሳሂነት ቃሉ ድካሙን ማወቁ አከበረው፤ ዋጋ አሰጠው፤ መለኮታዊ ሥራም በተናቀችው ጉጂው ውስጥ ተፈጸመ። ሸባ ልጁ በረታለት፤ ከስቃይም ዳነ። ዛሬም በክርስቶስ ፊት አማላጅ የሚያስፈልገን ብዙ የመንፈስ ሸባዎች መኖራችን አያጠራጥርም። በመሆኑም መድኃኒታችን እንዲፈውሰን በትህትና እንቅረብ።

ከቁጥር ፲፬-፲፰ በዚህ ክፍል የቅዱስ ጴጥሮስ አማት መፈወስ፤ የአጋንንት ማደሪያ የሆኑ ብዙ ሰዎች በጌታ ቃል መዳን እና የነቢያት ትንቢት መፈጸም ተጠቅሰዋል።

ከቁጥር ፲፰-፳፪ በሀብት በንብረት የተከፈለ በዘመድ ፍቅር የተያዘ ልብ ይዞ ጌታን ማምለክ እንደማይቻል አስተምሮናል። ከዘመድ፣ ከልጅ፣ ከእናት፣ ከአባት ፍቅር ይልቅ የእግዚአብሔር ፍቅር ሊገዛን እንደማገባ ተገልጸልናል።

ከቁጥር ፳፪-፳፯ (ታሪኩን ከመጽሐፍ ቅዱስ ያንበቡ) ደቀ መዛሙርቱ ጌታን ተከተሉት፤ ከመምህራቸው ጋር ሲሄዱ የተነሳው ማዕበል ታንኳይቱን ሊደፍናት ነበር። ምክንያቱም ባሕሩ በጣም ይናወጥ ስለነበር ነው። መድኃኒታችን ግን ፍጹም ሰው ሆኖ ሥጋ ለብሶ ተወልዷልና በሰው ሕግ ተኝቶ ነበር። የማያንቀላፋ ትጉህ የሕይወት እረኛ የዓለምን ሁለንተና የሚቆጣጠር ሲሆን በታንኳ ውስጥ ተኛ። ተማሪዎቹም የሚሰጥሙ፤ ውሃ የሚበላቸው መሰላቸውና ጮኹ። «ጌታ ሆይ፣ አድነን ጠፋን እያሉ አስነሱት!» ጌታም «እናንተ እምነት የጉደላችሁ ሰለምን ትፈራላችሁ?» አላችሁ። እርሱም ከዝምታ ተነስቶ ነፋሱንና ባሕሩን ገሰጸ። ታላቅ ጸጥታም ሆነ፤ »ሰዎቹም ነፋሳትና ባሕርስ እንኳ የሚታዘዙለት ይህ እንዴት ያለ ሰው ነው?» እያሉ ተደነቁ።

መርከቧ (ታንኳይቱ) በቤተ ክርስቲያን በምንኖርበት ዓለም ልትመሰል ትችላለች። ሰው በአምልኮተ እግዚአብሔር በቤተ ክርስቲያን (በምእመናን መካከል ምእመን ሆኖ) ሲገኝ በዓለምም ሲኖር ጌታውንም ሲከተል ዲያቢሎስ ግን የሚኖርባትን ቤተ ክርስቲያን ሊፈትናት የሚኖርባትንም ዓለም ጭንቀት ሊዘራባት

ይችላል። በቤተ ክርስቲያን ሁከት፣ ረብሻ ቢነሳ ታንኳዋ ልትዋልል ማዕበሉ (ፈተናው) ሊበረታ ባሕሩ ሊናወጥ ይችላል። የማንተርፍ፤ ሁላችንም በፈተናው ማዕበል የምንመታ፤ ሞገዱም ከጌታ ጋር የጀመርነውን ጉዞ የሚያበላሽብን ሊመሰለን ይችላል። በባሕሩ የምንሰጥም አጋሽ የሌለን፤ እግዚአብሔር የተወን ሊመሰለን ይችላል። ጌታም እኛን ከመጠበቅ የዘነጋ ዝምታ ያሸነፈው ይመሰለንና «ተንስእ እግዚአ ለምንት ትነውም? - አቤቱ ተነስ ለምን ትተኛለህ?» ልንለው እንችላለን። እርሱ ግን የሚለን «ከእኔ ጋር ከሆናችሁ ለምን አላመናችሁም?» ነው። በእውነት ለሚያምኑና ለሚያመልኩት ጌታ ዳዊትም እንደተናገረው «አምላካችን መጠጊያችን ኃይላችን ነው፤ ባገኘን በታላቅ መከራም ረዳታችን ነው። ስለዚህ ምድር ብትናወጥ ተራሮችም ወደ ባሕር ልብ ቢወሰዱ አንፈራም ... የሠራዊት ጌታ ከእኛ ጋር ነው የያዕቆብ አምላክ መጠጊያችን ነው» (መዝ ፱፻፺፩-፯) የማያንቀላፋ፣ የማይተኛ ትጉህ የሕይወታችን እረኛ ነው።

ቁጥር ፳፯ ከዚህ በኋላ ጌታ ነፋሱንና ባሕሩን ገሰጸ፤ ታላቅ ጸጥታም ሆነ፤ መድኃኒታችን ተፈጥሮን የሚያዝ ግዕዛን የሌላቸውን ፍጥረታት የሚሰሙትና የሚታዘዙት በመሆኑ ነፋሱን፣ ወጀቡን ሞገዱን በትዕዛዝ ጸጥ አደረጋቸው። አንዳንድ አምላክነቱን ያልተገነዘቡ «ዕሩቅ ብእሲ» የመሰላቸው ሰዎች ግን ባሕርን፣ የብስን፣ ነፋሱን፣ ወጀብን፣ አውሎ ነፋሱን፣ ማዕበሉን የፈጠረ ጌታ ነው የሚል መሆን አለበት። በወቅቱ ግን ወዲያወኑ ይህን የመለሰላቸው አልነበረም። በዓይናቸው ያዩት የእግዚአብሔር ሥራ በመሆኑ የኢየሱስ ክርስቶስን እግዚአብሔርነት ደግሞ ስላላወቁ ጥያቄአቸው ልክ ነበር። መድኃኒታችን ከአቅማችን በላይ የሆነውን የሚገታ፤ የማንችለውን ሁሉ የሚዋጋልን፤ ችግራችንን የሚይዝ፤ ሕመማችንን የሚሸር፤ ፈተናችንን የሚያርቅ፤ በቃሉ ሁሉን የሚቆጣጠር ጌታ ነው። እርሱ የሚሳነው የሌለ ክብርና ምስጋና የሚገባው አምላክና መድኃኒት ነው።

ወስብሐት ለእግዚአብሔር ... አሜን።